

samme, som vort Landbrug gentagne Gange har ønsket, og noget, som der ogsaa har vist sig at kunne opnaas Enighed om i Kommissionen, idet alle have maattet indrømme, at det ikke vilde indeholde nogen Fare for de ved Kødkontrol beskyttede Købstæders Beboere, ligesom det paa den anden Side maatte siges at være uholdbart og skadeligt med Hensyn til Eksporten, hvis det Kød, der i Forhold til Udlandet blev godkendt i enhver Henseende og betegnet som en fuldstændig sund Vare, skulde efterkontrolleres, saa snart det i Hjemlandet bragtes til Steder, hvor der var Kødkontrol. Det vilde være et uholdbart Standpunkt, som fuldstændig vilde svække den Fordel, man over for Udlandet kunde have af Bestemmelsen om Statskontrol i § 4, 1ste Stykke.

Saa at sige det eneste, hvorom der ikke er opnaaet fuldstændig Enighed i Kommissionen, er § 5, 2det Stykke; med Hensyn til dette har et Mindretal, som netop indbefatter Købstædernes Repræsentanter i Kommissionen, ment, at dette Kød, som altsaa ifølge sit Stempel ikke kan accepteres som fuldstændig sund Vare, der dog ikke behøvede at udelukkes fra den fri Omsætning, burde være Genstand for en Efterkontrol i Købstæderne, naar det skulde indføres der. — De have ment — deres Grunde findes anført i Betænkningen Side 41—42 — at i de Købstæder, som vare gaaede over til Kødkontrol, var det Opgaven at værgе Indbyggerne mod enhver Fare ved Nydelsen af usundt eller mindre sundt Kød. De mente, at denne Fare ikke var fuldstændig udelukket, naar man uden videre, uden ny Kontrol modtog dette Kød med 2den Klasses Stempel, idet al Kontrol til syvende og sidt dog noget beroede paa et individuelt Skøn, altsaa ogsaa om, hvorvidt saadant Kød burde betegnes som 2den Klasses, eller om det oprindelig maaske snarere burde have været vraget. Man mente, at Videnskaben ikke fuldstændig kunde give saadanne Regler, at ikke det individuelle Skøn vilde komme til at spille en ret betydelig Rolle. Paa Grund af den forskellige Maade, hvorpaa de kontrollerende Dyr læger vilde se paa Tingene, vilde der være nogen Forskel paa den Streng-
hed, hvormed den af Ministeriet givne Instruks blev anvendt de forskellige Steder. Mindretallet har ogsaa fremhævet, at man naturligvis var mest tilbøjelig til at anerkende den Kontrol, der udøvedes af de Mænd, Kommunen selv havde valgt og ansat. Det er ogsaa bleven fremhævet fra samme Side, at hvis der ikke blev nogen

Efterkontrol, saa vilde eventuelle Fejl fra de kontrollerende Dyr lægers Side ikke havde nogen nærliggende Mulighed for at blive opdaget, hvad der kunde bevirke, at de Dyr læger, der vare stemte for en vis Mildhed ved Bedømmelsen, kunde vise for stor Lemfældighed til Skade for dem, der skulde modtage Kødet i disse Købstæder, medens Efterkontrollen vilde stemme dem til større Agtpaagivenhed. Den Overinspektør, som var foreslaaet i § 6, vilde næppe her kunne komme til at gøre sin Indflydelse gældende, thi han vil jo navnlig komme til et virke saaledes, at hans Hjælp vil blive paakaldt, naar man mener, at Statskontrollen har været for streng. Alle disse Grunde synes mig at have ikke ringe Vægt, og det forekommer mig derfor, at man skulde se at komme disse Købstæders Ønsker i Møde, saa meget mere som man formentlig kan gøre det uden at skade Landbrugets Interesser det mindste. Det har jo vist sig her i Kjøbenhavn, hvor der lige over for Affald fra Svineslagterier har fundet en Efterkontrol Sted, at det, der er bleven vraget, ikke har været mere end 2,843 Kilo af 470,043 Kilo eller 0,6 pCt., saaledes som det er blevet opgivet i Betænkningens Side 42. Det er altsaa overordentlig lidt og af ringe Betydning for Afsenderen. Og naar dette samme Mindretal foreslaar i et nyt andet Stykke til § 5, at denne Efterkontrol i Købstæderne skulde foretages gratis, og naar den jo kun sandsynligvis ikke vil forsinke Forhandlingen af dette Kød i nævneværdig Grad, forekommer det mig altsaa, at Landet ikke vilde lide noget Tab ved at imødekomme Købstæderne paa dette Punkt. Jeg skal derfor henstille dette til Overvejelse i det Udvalg som ventelig bliver nedsat. I øvrigt er jeg selvfølgelig af den Anskuelse, at Konsumenterne ere bedst tjente med, at Markedet bliver rigelig forsynet, og jeg tvivler ikke om, at denne statsansatte Kontrol vil virke saaledes, at de, der skulde nyde Kødet i de allerfleste Tilfælde ville være betryggede.

Der har været talt meget om, hvem der vil komme til at bære de væsentlige Udgifter ved denne Kontrol. Der har været sagt, at Landbruget vilde komme til at bære dem, og jeg har ogsaa hørt Ytringer om, at det vilde blive Slagterne. Men jeg tvivler slet ikke om, at det vil blive Konsumenterne, at det er os, der spise Kødet, som til syvende og sidst komme til at betale de allerfleste Udgifter ved Kontrollen. Det er altsaa det, det maa tages under Overvejelse, om en saadan omhyggelig af Staten indrettet Kontrol er noget, som Kon-